

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 311/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. S., Ž., v ktorej namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 14 C 221/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. S. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. augusta 2005 doručená sťažnosť JUDr. J. S., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej aj „okresný súd“) v konaní sp. zn. 14 C 221/02.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 28. júna 2002 podala okresnému súdu žalobu o vyslovenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru proti odporcovi – Krajskému úradu v Žiline, pričom *„Okresný súd v Žiline v danej veci niekoľko rokov nekonal a vec viedol pod sp. zn. 14 C 221/02, teda od 28. júna 2002 do 7. júna 2005, kedy vytýčil termín pojednávania s tým, že 9. júna 2005 okresný súd vyhlásil rozsudok. Doposiaľ nie je vec právoplatne skončená“*.

Sťažovateľka ďalej vo svojej sťažnosti uvádza, že v dôsledku postupu okresného súdu bola niekoľko rokov v právnej neistote, *„... čo nepriaznivo vplýva na jej psychický, zdravotný stav a rodinnú pohodu. Nečinnosť súdu spôsobila neprimeranú dĺžku súdneho konania, ktoré má i ďalšie následky pre sťažovateľku, ktorými je priamo dotknutá. Sú to problémy, ktoré priamo súvisia so zamestnaneckým a pracovnoprávnym vzťahom“*.

Sťažovateľka preto v návrhu (petite) svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 14 C 221/02 a priznal jej primerané finančné zadost'učinenie 470 000 Sk.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom uvedené v ustanovení § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pretože k jej sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd výzvou č. k. Rvp 1340/05-6 z 29. septembra 2005 (doručenou sťažovateľke podľa doručenky 10. októbra 2005) upozornil sťažovateľku na náležitosti

kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj skutočnosť, že jej sťažnosť zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovateľka bola vyzvaná, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy doplnila svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľka bola zároveň upozornená na možnosť požiadať ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v prípade nepriaznivých majetkových pomerov.

Sťažovateľka k vyjadreniu doručenému ústavnému súdu 27. októbra 2005 pripojila splnomocnenie, v ktorom splnomocnila samú seba na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pretože *„Od roku 1992 som členom Komory komerčných právnikov a v súčasnosti po legislatívnej zmene som členom advokátskej komory – teda advokátom. Domnievam sa, že som zastúpená advokátom“*.

II.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

V zmysle ustanovenia § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v ustanovení § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka k stanovisku z 20. októbra 2005 pripojila splnomocnenie, v ktorom splnomocňuje samú seba na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pretože sa domnieva, že je zastúpená advokátom, ak je členkou advokátskej komory.

Ústavný súd sa nestotožňuje s uvedenou argumentáciou sťažovateľky, pretože v súlade so svojou ustálenou judikatúrou (napr. konania sp. zn. III. ÚS 14/01, III. ÚS 102/01) a ustanovením § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa povinnosť právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom vzťahuje aj na advokátov. Z obsahu inštitútu splnomocnenia vyplýva, že sa udeľuje inej osobe v rozsahu vymedzenom splnomocniteľom, pričom splnomocniteľ uvedeným úkonom dáva tretím osobám najavo, v akom rozsahu ho splnomocnená osoba zastupuje.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2005